

การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

Innovative development on English Learning for Daily Communication

ณัฐชา หุมนา

ทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภททั่วไป ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Abstract

The purpose of this research was to develop innovative English language learning for everyday communication by using a sample of 21 students and 13 students by purposive random sampling. The statistics used in the research were mean, standard deviation, and percentage. The instrument used for data collection was a 20-item test. Summary of the research overall, students were able to do reading and listening activities and test after class by presenting at the highest level. The student's English language scores overall rating is excellent. There are 11 students with a score of 80 or over 80 up, representing 84.61 percent, and only 2 students who have received a very good score, representing 15.39 percent of the total students.

Keywords: Innovative English Learning, teaching English for Communication

บทคัดย่อ

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันโดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 21 คน และนักเรียนจำนวน 13 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ สรุปผลการวิจัยโดยภาพรวมนักศึกษาสามารถทำกิจกรรมการอ่านและการฟังและนำเสนอข้อมูลได้ในระดับมากที่สุด ส่วนคะแนนผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม คือมีคะแนนตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.61 และมีนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากเพียงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 ของนักเรียนทั้งหมด

คำสำคัญ นวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ, การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยการสนับสนุนงบประมาณจากคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ และคณะผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำกระบวนการในการดำเนินการวิจัยจนแล้วเสร็จ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียน บุคลากรครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านปากดุก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกในการลงพื้นที่เก็บ ข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ณัฐชา หุมนนา

สารบัญ

	หน้า
1. บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ	3
1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย	3
2. บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	4
2.2 การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	29
2.2.1 งานวิจัยในประเทศ	29
2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ	36
3. วิธีดำเนินการวิจัย	37
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	43
บรรณานุกรม	45
ภาคผนวก	46
ประวัติผู้วิจัย	78

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การติดต่อสื่อสารในยุคปัจจุบัน นับได้ว่าภาษาอังกฤษมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ใช้อย่างแพร่หลาย และในประเทศไทยการใช้ภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนเป็นภาษาที่สอง และยังใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารในกลุ่มประเทศอาเซียนและต่างประเทศ ดังที่ กุลธิดา (2558 ,4) กล่าวว่า เราก้าวเข้าสู่ความเป็นประชาคมอาเซียนอย่างเต็มตัวแล้ว ทุกๆประเทศก็กำลังเตรียมตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้ ภาษาก็เป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญ เมื่อมีหลายชาติหลายภาษาต้องมารวมตัวกัน ติดต่อสื่อสารกัน ก็จำเป็นต้องมีภาษากลาง แล้วภาษากลางนั้นคงหนีไม่พ้นภาษาอังกฤษที่ผ่านมามักจะมองว่าการเรียนภาษาอังกฤษจะเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่เมื่อประชาคมอาเซียนเกิดขึ้น พวกเราจะต้องใช้ภาษาอังกฤษนอกห้องเรียนกันแล้ว ภาษาอังกฤษจะกลายเป็นภาษาที่เราใช้จริงในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นการเรียนรู้ทางด้านภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษนั้น ผู้เรียนจึงจำเป็นต้องมีความรู้และฝึกฝนการใช้ภาษาอังกฤษให้เกิดความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการพูด นักเรียนจำนวนไม่น้อยเริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่เรียนชั้นประถมศึกษา แต่ไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ทำให้ขาดความเชื่อมั่น ท้อแท้ และส่งผลต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานหรือการเรียนรู้ระดับสูง กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญดังกล่าว จึงจัดให้มีหลักสูตรภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา เพื่อมุ่งมั่นให้เยาวชนนำความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษไปพัฒนาตนเอง แสวงหาความรู้และประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ:2545) นอกจากนี้การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนปฏิสัมพันธ์ ฝึกให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นการเตรียมความพร้อมการพูดในสถานการณ์จริง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษ (Ellis; Johnson. 1944:39)

ผู้วิจัยจึงเห็นถึงความสำคัญของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน จึงได้พัฒนานวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เพื่อให้แก่นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ข้อมูลเบื้องต้นในท้องถิ่นและสถานการณ์ปัจจุบัน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

1.3 ขอบเขตของโครงการวิจัย

1.3.1 ขอบเขตด้านประชากร: นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 21 คน และนักเรียนโรงเรียนบ้านปากดุก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 13 คน

1.3.2 ขอบเขตด้านเวลา: 1 ภาคการศึกษา 1/2564

1.3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา: ใน 1 บทประกอบด้วย กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน กิจกรรมการเรียนรู้เนื้อหา การฝึกปฏิบัติจริง (จัดทำเป็นไฟล์เสียง) การประเมินกิจกรรมในบทเรียน

1. Sport and Healthy
 - Warm-up activities
 - Content for 4 skills activities
 - Activities Learning Evaluation
2. Work from Home
 - Warm-up activities
 - Content for 4 skills activities
 - Activities Learning Evaluation
3. Shopping
 - Warm-up activities
 - Content for 4 skills activities
 - Activities Learning Evaluation
4. Travelling in Thailand
 - Warm-up activities
 - Content for 4 skills activities
 - Activities Learning Evaluation
5. Culture and Sight seeing
 - Warm-up activities
 - Content for 4 skills activities
 - Activities Learning Evaluation

1.4 นิยามศัพท์เฉพาะ

นวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง สื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ นักเรียนหรือนักศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

1.5 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ได้นวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้ข้อมูลเบื้องต้นในท้องถิ่นและสถานการณ์ปัจจุบัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ
3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ โดยคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 1-71) ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อให้มีความเหมาะสมชัดเจนยิ่งขึ้น ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1.1 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูด และการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่าง ระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในสถานการณ์ต่างๆทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศ เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 คุณภาพผู้เรียน

สำหรับด้านมาตรฐานของคุณภาพผู้เรียนภาษาอังกฤษนั้น ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดคุณลักษณะที่ผู้เรียนต้องมีไว้ ดังต่อไปนี้

1. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง ที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยคง่ายๆและบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ

1.2 พูดได้ตอบด้วยคำสั้นๆง่ายๆในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆใกล้ตัว หรือกิจกรรมต่างๆตามแบบที่ฟัง

1.3 พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำ ตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน

1.4 พูดและทำท่าทางประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่ายๆเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย

1.5 บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆของภาษา ต่างประเทศ และภาษาไทย

1.6 บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

1.7 ฟัง/พูด ในสถานการณ์ง่ายๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

1.8 ใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว

1.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง - พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการภายในวงคำศัพท์ ประมาณ 300-450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)

1.10 ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) และประโยคเดียว (Simple Sentence) ในการสนทนาได้ตอบตามสถานการณ์

2. จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

2.1 ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ตรงตามความหมายของ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญและตอบคำถาม จากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน ง่ายๆ และเรื่องเล่า

2.2 พูด/เขียนได้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียน แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆพร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆประกอบ

2.3 พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อนและสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพแผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว

2.4 ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

2.5 บอกความเหมือน/ความแตกต่าง ระหว่างการออกเสียงประโยคต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง และประเพณีของเจ้าของภาษา กับของไทย

2.6 ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

2.7 ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

2.8 ใช้ภาษาต่างประเทศ ในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

2.9 มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ

และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้า อากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ ที่เป็น
รูปธรรมและนามธรรม)

2.10 ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentence) สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ

1.3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น
อย่างมีเหตุผล

ตารางที่ 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต 1.1 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องและคำแนะนำ (Instructions) ที่ฟังและอ่าน	-คำสั่งและคำขอร้องที่ใช้ในห้องเรียนภาษาท่าทาง และ คำแนะนำในการเล่นเกม การวาดภาพหรือการทำ อาหารและเครื่องดื่ม -คำสั่ง เช่น Look at the.. ./here/over there./ Say it again./ Read and draw./ Put a/an.. .in/on/under a/an.../ Don't go over there, etc. -คำขอร้อง เช่น Please take a queue./ Take a queue, please./ Can/Could you help me, please? etc. - คำแนะนำ เช่น You should read every day./ Think before you speak./ คำศัพท์ใช้ในการ เล่นเกม Start./ My turn./ Your turn./ Roll the dice./ Count the number./ Finish./ คำบอกลำดับ ขั้นตอน First,... Second,.. Next,... Then,... Finally,... etc.

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
2. อ่านออกเสียง ข้อความ นิทานและบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน	ประโยค ข้อความ และบทกลอน การใช้พจนานุกรมหลักการอ่านออกเสียง เช่น -การออกเสียงพยัญชนะต้นคำและพยัญชนะท้ายคำ -การออกเสียงเน้นหนัก-เบา ในคำและกลุ่มคำ -การออกเสียงตามระดับเสียงสูง-ต่ำ ในประโยค -การออกเสียงเชื่อมโยง (Linking Sound) ในข้อความ -การออกเสียงบทกลอนตามจังหวะ
3. ระบุ/วาดภาพ สัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงตามความหมายของประโยคและข้อความ สั้นๆ ที่ฟัง หรืออ่าน	-กลุ่มคำ -ประโยคผสม -ข้อความ -สัญลักษณ์ -เครื่องหมาย -ความหมายเกี่ยวกับตนเอง -ความหมายเกี่ยวกับครอบครัว -ความหมายเกี่ยวกับโรงเรียน -ความหมายเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม -ความหมายเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม -ความหมายเกี่ยวกับเวลาว่าง -ความหมายเกี่ยวกับนันทนาการ -ความหมายเกี่ยวกับสุขภาพ -สวัสดิการการซื้อ-ขาย -ลมฟ้าอากาศ เป็นวงคำศัพท์สะสมประมาณ 750-950 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ตาราง 1 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
4. บอกใจความสำคัญและตอบคำถาม จากการ ฟังหรืออ่าน บทสนทนานิทานง่ายๆ หรือเรื่องเล่า	ประโยค บทสนทนา นิทาน หรือเรื่องสั้นๆคำถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่อง เช่น ใครทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร -Yes/No Question เช่น Is/Are/Can...? Yes,... is/are/can./ No,...isn't/aren't/can't. Do/Does/Can/Is/ Are...? Yes/No... etc. -Wh-Question เช่น Who is/are...? He/ She is.. ./They are... What.. ./Where...? It is .. ./ They are... What...doing? Is/am/are... etc. -Or-Question เช่น Is this/it a/an...or a/an...? It is a/an... etc.

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต 1.2 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสาร ระหว่างบุคคล	บทสนทนาที่ใช้ในการทักทาย กล่าวลา ขอบคุณ ขอโทษ ชมเชย การพูดแทรกอย่างสุภาพ ประโยค/ข้อความที่ใช้แนะนำตนเอง เพื่อน และบุคคลใกล้ชิด และสำนวนการตอบรับ เช่น Hi/Hello/ Good morning/ Good afternoon/ Good evening/ I am sorry./ How are you?/ I'm fine. Thank you. And you?/ Hello. I am.../ Hello,.. I am... This is my sister. Her name is.../ Hello,.../ Nice to see you. Nice to see you too./ Goodbye./ Bye./ See you soon/late./ Good/Very good./ Thanks./ Thank you./ Thank you very much./ You're welcome./ It's O.K. etc.
2. ใช้คำสั่ง คำขอร้อง คำขออนุญาต และให้คำแนะนำง่ายๆ	คำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำที่มี 1-2 ขั้นตอน
3. พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธ การให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ	คำศัพท์ สำนวน และประโยคที่ใช้บอกความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ เช่น Please.../May...?/ I need.../ Help me!/ Can/ Could...?/ Yes,.../No,...etc.

ตาราง 2 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
4. พูด/เขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง เพื่อน ครอบครัวและเรื่องใกล้ตัว	คำศัพท์ จำนวน และประโยคที่ใช้ขอและ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว เช่น What do you do? I'm a/an... What is she/he? .. is a/an (อาชีพ) How old/tall...? I am... Is/Are/Can.. .or...? .. is/are/can... Is/Are.. .going to.. .or...? Is/are going to... etc.
5. พูด/เขียนแสดงความรู้สึกของตนเอง เกี่ยวกับเรื่องต่างๆใกล้ตัว และกิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ	คำและประโยคที่ใช้แสดงความรู้สึก เช่น ชอบ ไม่ชอบ ดีใจ เสียใจ มีความสุข เศร้า หิว รสชาติ เช่น I'm.. ./He/She/It is.. ./ You/We/They are... I/You/We/They like.. /He/She likes...because... I/You/We/ They love.. ./He/She loves...because... I/You/We/ They don't like/love/feel.. .because... He/She doesn't like/love/feel.. .because... I/You/We/They feel.. .because... etc.

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสารความคิดรวบยอดและความคิดเห็นเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตารางที่ 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต 1.3 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และเรื่องใกล้ตัว	ประโยคและข้อความที่ใช้ในการให้ข้อมูล เกี่ยวกับบุคคล สัตว์ สถานที่ และกิจกรรมต่างๆ เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล เรื่องต่างๆ ใกล้ตัว จำนวน 1-500 ลำดับที่ วัน เดือน ปี ฤดูกาล เวลา สภาพดินฟ้าอากาศ อารมณ์ความรู้สึก สี ขนาด รูปทรง ที่อยู่ ของสิ่งต่างๆ เครื่องหมายวรรคตอน
2. เขียนภาพ แผนผัง และแผนภูมิ แสดงข้อมูลต่างๆ ตามที่ฟังหรืออ่าน	คำ กลุ่มคำ ประโยค ที่แสดงข้อมูลและความหมาย ของเรื่องต่างๆ ภาพ แผนผัง แผนภูมิ ตาราง
3. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว	ประโยคที่ใช้ในการพูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

ตารางที่ 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต 2.1 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง อย่างสุภาพ ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา	การใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทาง ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เช่น การขอบคุณ ขอโทษ การใช้สีหน้าท่าทาง ประกอบการพูดขณะแนะนำตนเอง การสัมผัสมือ การ โบกมือ การแสดงความรู้สึกชอบ/ไม่ชอบ การกล่าวอวยพร การแสดงอาการตอบรับ หรือปฏิเสธ
2. ตอบคำถาม/บอกความสำคัญของเทศกาล/ วัน สำคัญ/งานฉลองและชีวิต ความเป็นอยู่ต่างๆ ของเจ้าของภาษา	ข้อมูลและความสำคัญของเทศกาล/วันสำคัญ/ งานฉลองและ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เช่น วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์ เครื่องแต่ง กาย ฤดูกาล อาหาร เครื่องดื่ม
3. เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตาม ความสนใจ	กิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม เช่น การเล่นเกมการ ร้องเพลง การเล่านิทาน บทบาทสมมุติ วันขอบคุณพระเจ้า วันคริสต์มาส วันขึ้นปีใหม่ วันวาเลนไทน์

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรม ของเจ้าของ
ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตารางที่ 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต.2.2 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ (Order) ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆของเจ้าของภาษากับของไทย การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. บอกความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษา	ความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาลและงานฉลองของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต.3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตารางที่ 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต.3.1 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน	การค้นคว้า การรวบรวม และการนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชนและสังคม

ตารางที่ 7 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต 4.1 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ฟัง พูด และอ่าน/เขียนในสถานการณ์ต่างๆ เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา	การใช้ภาษาในการฟัง พูด และอ่าน/เขียน เกิดขึ้นใน สถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในห้องเรียน

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ
การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

ตารางที่ 8 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางมาตรฐาน ต 4.2 ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวม ข้อมูลต่างๆ	การใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและการรวบรวม คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ ต่างๆ

2. การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ

1. ประเภทและลักษณะของทักษะภาษาอังกฤษ

Spratt (2005) และ Harmer (2001) แบ่งภาษาออกเป็น 2 ทักษะใหญ่ และ 4 ทักษะย่อย ดังต่อไปนี้

1.1 ทักษะการรับรู้ (Receptive skills) หมายถึง วิธีการที่เราใช้ทำความเข้าใจ

ความหมายจากสัญลักษณ์หรือข้อความที่ได้อ่านหรือได้ยินจากสื่อต่าง ๆ หรือจากร่วมสนทนากับคนอื่น แล้วทำความเข้าใจความหมาย ทักษะการรับรู้ประกอบด้วยทักษะการอ่าน และทักษะการฟัง (Harmer, 2001) ซึ่งมี
สาระสำคัญดังนี้

1.1.1 ทักษะการอ่าน (Reading skill) เป็นความสามารถในการสร้างความเข้าใจเนื้อหา (Text) ที่ถูกนำเสนอในรูปแบบของการเขียน โดยเนื้อหาอาจนำเสนอผ่านสัญลักษณ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นตัวอักษรหรือสัญลักษณ์อื่น ๆ เช่น K หมายถึง 1,000 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อมูลสำหรับการทำงาน เพื่อการศึกษา และเพื่อความเพลิดเพลิน (Harmer, 2001) Marry Spratt (2005) กล่าวว่า การอ่านเกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจเนื้อหาของภาษาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับคำ (Vocabulary and word) วลี (Phrase) ประโยค (Sentence) บทสนทนา (Conversation) อนุเจตหรือย่อหน้า (Paragraph) บทความหรือเรียงความ (Essay) และเรื่องราว (Story) โดยเนื้อหาในบทอ่านยังสามารถใช้เป็นรูปแบบในการเขียนได้เป็นอย่างดีเพราะบทอ่านเป็นผลงานการเขียนที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว ซึ่งผู้อ่านจะต้องถอดรหัสสัญลักษณ์ทั้งในแง่ของความหมายและโครงสร้าง (Rivers, 1994)

ทักษะการอ่านประกอบไปด้วยองค์ประกอบที่เรียกว่าทักษะย่อย (Sub-skills) ได้แก่ ความหมายของคำศัพท์และประโยค (Meaning of vocabularies and sentences) หัวข้อ (Topic or title) สารสำคัญ (Main idea) รายละเอียด (Detail) ข้อมูลเฉพาะ (Specific information) คำอ้างอิง (Referent) จุดประสงค์ของผู้เขียน (Purpose of the writer) การตีความหมาย (Inference) รูปแบบการเรียงเนื้อหา (Organization pattern) แนวของเนื้อหา (Tone of the text) เป็นต้น ทักษะย่อยของการอ่านดังกล่าว มีความสำคัญในการอ่านและการสอนอ่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นตัวชี้วัดที่จะทำให้รู้ว่าการอ่านประสบความสำเร็จหรือไม่ และประสบความสำเร็จหรือไม่ ความสำเร็จในองค์ประกอบของการอ่านใด นอกจากนี้ ทักษะย่อยของภาษาอังกฤษ จะเป็นข้อมูลสำคัญที่จะช่วยให้ผู้อ่านเลือกใช้เทคนิควิธีการอ่านได้อย่างเหมาะสม เพื่อให้ได้ข้อมูลหรือเรียนรู้จากเรื่องที่อ่าน กล่าวคือ ถ้าเป็นการอ่านเพื่อให้ทราบหัวข้อหรือชื่อเรื่อง (Topic or title) และสารสำคัญ (Main idea) เรามักใช้เทคนิควิธีการอ่านเร็วที่เรียกว่า “Skimming” ในกรณีที่เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบที่เราต้องการ ซึ่งอาจเป็นคำตอบที่เป็นข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Specific information) ข้อมูลที่เป็นรายละเอียด (Detailed information) ความหมายของคำศัพท์ (Meaning of a vocabulary) คำสรรพนามอ้างอิง (Referent) เรามักใช้เทคนิควิธีการอ่านเร็วที่เรียกว่า “Scanning” ถ้าเป็นการอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายโดยนัยที่แฝงหรือซ่อนเร้นอยู่ (Inference) หรือการอ่านเพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ของผู้เขียน (Purpose of the writer) เราอาจใช้การอ่านเชิงวิเคราะห์ (Critical reading) หรือถ้าเป็นการอ่านเพื่อเรียนรู้ภาษาทั้งในแง่ของคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structure) เรามักใช้การกลวิธีอ่านที่เรียกว่า “Intensive reading” และถ้าเป็นการอ่านเพิ่มเติมหรืออ่านนอกเวลาเพื่อเติมเต็มความรู้หรือเรียนรู้ข้อมูลเพิ่มเติมตามความสนใจ เรามักใช้การอ่านที่เรียกว่า “Extensive reading”

1.2 ทักษะการฟัง (Listening skill) เป็นทักษะการรับรู้ (Receptive skill) เช่นเดียวกับทักษะการอ่าน ทักษะการฟังเป็นความสามารถในการตอบสนองต่อภาษา และเป็นการทำความเข้าใจความหมายของเสียงที่ได้

ยีน (Marry Spratt: 2005, 30) เรามักจะฟังภาษาในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่เสียงของภาษาในระดับคำ (Vocabulary and word) วลี (Phrase) ประโยค (Sentence) การสนทนา (Conversation) การพูดสั้น ๆ (Short talk) การพูดยาว ๆ (Long talk) และการพูดบอกเล่าเรื่องราว (Story)

เนื่องจากทักษะการฟังมีความคล้ายกันกับทักษะการอ่านในแง่ของการเป็นทักษะการรับรู้เหมือนกัน ดังนั้น ทักษะย่อยของการฟัง (Listening sub-skills) จึงมีความคล้ายกับทักษะย่อยของการอ่าน (Reading sub-skills) ที่แตกต่างกันคือ สื่อในการฟังซึ่งเป็นเสียงที่พูด ในขณะที่สื่อของการอ่านเป็นข้อความที่เขียนขึ้น ทักษะย่อยของการฟัง ประกอบด้วย ความหมายของคำศัพท์และประโยค (Meaning of vocabularies and sentences) หัวข้อหรือชื่อเรื่อง (Topic or title) ของเรื่องที่ฟังสาระสำคัญ (Main idea) รายละเอียด (Details) ของเรื่องที่ฟัง ข้อมูลเฉพาะ (Specific information) คำสรรพนามอ้างอิง (Referent) จุดประสงค์ของผู้พูด (Purpose of the speaker) การตีความหมาย (Inference) รูปแบบการเรียงเนื้อหา (Organization pattern) แนวของเนื้อหา (Tone of the text) ในแง่ของการพัฒนาทักษะทางภาษา ทักษะการฟังมีความสำคัญเพราะนอกจากจะทำให้เกิดความรู้และได้ข้อมูลจากเสียงที่ได้ยินแล้วยังทำให้ผู้ฟังได้คุ้นเคยกับเสียงซึ่งจะใช้เป็นแบบอย่างในการปรับปรุงการพูดได้ด้วย (Harmer, 2001)

2. ทักษะการใช้ภาษา (Productive skills) ทักษะการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการสร้างและใช้สัญลักษณ์ด้วยการเรียบเรียงภาษาที่เป็นตัวอักษร และแปลงเสียงออกมา ในรูปแบบของการพูดและเขียนเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นได้รับรู้ โดยทักษะการใช้ภาษาประกอบด้วยทักษะการพูด และทักษะการเขียน (Harmer, 2001) ดังมีสาระสำคัญ ดังนี้

2.1 ทักษะการพูด (Speaking skill) หมายถึง การใช้ภาษาในรูปของเสียงเพื่อสื่อความหมาย Spratt (2005) ได้ชี้ให้เห็นถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการพูดไว้ ดังนี้

2.1.1 โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ (Grammar and vocabulary) หมายถึง โครงสร้างประโยคที่เกิดจากการนำคำศัพท์มาเรียบเรียงเป็นประโยคให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

2.1.2 หน้าที่ของภาษา (Function) หมายถึง วัตถุประสงค์หรือเหตุผลในการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การแนะนำตนเอง (Making self-introduction) การตอบคำถาม (Questioning) การถามและการบอกเส้นทาง (Asking and giving directions) การขอร้อง (Making requests) การขอคำอธิบายเพิ่มเติม (Clarifying)

2.1.3 ความเหมาะสม (Appropriacy) หมายถึง การใช้ภาษาตามกาลเทศะ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ ที่ไม่เป็นทางการหรือเป็นทางการเกินไป ที่เรียกว่าระดับความเหมาะสม

2.1.4 ภาษากาย (Body language) หมายถึง การใช้ท่าทางประกอบการพูด เช่น การยิ้ม การยกไหล่

2.1.5 ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) หมายถึง การปรับลักษณะการตอบสนองต่อคู่สนทนาให้มีความเหมาะสม เช่น การแก้ไขการพูดให้เหมาะสม การหยุดรอให้คู่สนทนาพูดจบ การมีส่วนร่วมในการสนทนา การปรับเปลี่ยนเนื้อหาหรือรูปแบบของภาษาให้เหมาะกับคู่สนทนา เป็นต้น

ทักษะการพูดมีองค์ประกอบหรือทักษะย่อย (Sub-skills) ของการพูด ซึ่งเป็นลักษณะของภาษาที่เชื่อมโยงกัน (Features of connected speech) ตามองค์ประกอบต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการสื่อสาร คือ การออกเสียง (Pronunciation) การเน้นเสียงในคำ (Stress) ระดับเสียงสูงต่ำในประโยค (Intonation) จังหวะของเสียง (Rhythm) การหยุด (Pause) การเชื่อมเสียงของคำ (Link) โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical structure) นอกจากนี้ การพูดที่ดีควรมีเกณฑ์สำหรับการวัดความสามารถในการพูด ซึ่งประกอบไปด้วยความถูกต้อง (Accuracy) และความคล่องแคล่ว (Fluency) ความถูกต้อง หมายถึง การพูดที่ถูกต้องตามโครงสร้างไวยากรณ์ ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องและเหมาะสม และออกเสียงได้ถูกต้อง ส่วนความคล่องแคล่ว หมายถึง การพูดในอัตราความเร็วที่ปกติ โดยไม่ชะงัก ลังเล พูดซ้ำไปซ้ำมา และใช้ภาษาเชื่อมโยงกันได้อย่างราบเรียบ

2.2 ทักษะการเขียน (Writing skill) หมายถึง การใช้กระบวนการที่ได้มาซึ่งผลงานการเขียนประเภทต่าง ๆ สื่อสารเพื่อถ่ายทอดความความรู้และความรู้สึกนึกคิดด้วยตัวอักษรระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน โดยใช้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องหลักไวยากรณ์ของภาษา ข้อมูล คำศัพท์ สำนวน และหลักการเรียบเรียง เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสาระตามจุดประสงค์ของผู้เขียน (Finochiaro & Bonomo, 1973; Lado, 1977; Byne, 1982; Widdowson, 1978 อ้างถึงใน สุดาจิต สุ่มมาตย์, 2547) และ Vygotsky (1978) กล่าวว่า การเขียนคือการพูดที่ไม่มีคู่สนทนา (Interlocutor) ซึ่งเป็นการพูดกับคนที่ไม่อยู่ด้วยกัน หรือคนที่อยู่ในจินตนาการ การเขียนเป็นการสื่อความหมายด้วยสัญลักษณ์ที่เป็นอักษรซึ่งมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องมากมายที่เรียกว่าทักษะย่อยของการเขียน (Writing sub-skills) เช่น ลายมือ (Handwriting) การสะกดคำ (Spelling) ไวยากรณ์ (Grammar) คำศัพท์ (Vocabulary) ความรู้หรือข้อมูลในการเขียน (Knowledge or information) การจัดเรียงเนื้อหา (Text organization) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) นอกจากนี้ การเขียนยังต้องประกอบด้วยประเภทของงานเขียนซึ่งมีมากมาย เช่น การเขียนบันทึก (Note) การเขียนโปสการ์ด (Postcard) การเขียนกรอกใบสมัคร (Form filling) การเขียนจดหมายประเภทต่าง ๆ (Letter) การเขียนอนุเฉท (Paragraph) การเขียนเรียงความ (Essay) การเขียนวรรณกรรม และการเขียนเชิงสร้างสรรค์ (Creative writing) ต่าง ๆ

จะเห็นว่าทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะนั้น มีทั้งส่วนที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ลักษณะภายนอกแล้วจะพบว่า ทักษะการอ่าน (Reading skill) และทักษะการเขียน (Writing skill) มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องการทำงานกับสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่มองเห็นด้วยตา (Visual signs) ที่เป็นการเรียงความคิด คำพูด โดยใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ อย่างไรก็ตาม ทั้งสองทักษะก็มีความแตกต่างกันตรงที่ทักษะการอ่านเป็นทักษะการรับรู้ (Receptive skill) ในขณะที่ทักษะการเขียนเป็นทักษะการใช้ภาษา (Productive skill) ซึ่งมีลักษณะและวัตถุประสงค์ไม่เหมือนกัน ส่วนทักษะฟัง (Listening skill) และทักษะการพูด (Speaking skill) เป็นการทำงานที่เกี่ยวข้องกับเสียง (sounds) เหมือนกัน ในขณะที่ทั้งสองทักษะก็มีความแตกต่างกัน โดยที่ทักษะฟังเป็นทักษะการรับรู้ (Receptive skill) ในขณะที่ทักษะการพูดเป็นทักษะการใช้ภาษา (Productive skill) อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าทักษะภาษาอังกฤษจะมีทั้งความเหมือนกันและความต่างกัน แต่ละทักษะล้วนมีความสัมพันธ์กันและเอื้อต่อการเรียนรู้ของกันและกัน เช่น ทักษะการฟังเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะการอ่านเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการเขียน การฟัง และการพูด เป็นต้น

3. การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.1 การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่นักศึกษาหลายท่านได้กล่าวคือ ดักกลาส บราวน์ เสนอว่าแนวการเรียนการสอนทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารมีลักษณะ 4 ประการที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กันดังนี้ (กรมวิชาการ 2545:109)

3.1.1 เป้าหมายการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสารและไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษา หรือไวยากรณ์

3.1.2 เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมา เพื่อนำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และสามารถปฏิบัติจริงได้โดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามีใช้เป้าหมายหลัก แต่จะเป็นที่รูปแบบเฉพาะของภาษาที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จเป้าหมาย

3.1.3 ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการที่เสริมอยู่ภายในเทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อจะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

3.1.4 ในการเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน

ลิตเติ้ลวู้ด (Littlewood 1984:70) ได้กล่าวแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ไว้ว่าเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงดีความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะในชีวิตจริงผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ ริดจ์ส (Richards and Rodgers 1986:64-69, อ้างอิงจาก Widdowson, 1981:113) ที่กล่าวว่า ความสามารถในการเรียบเรียงประโยค มิใช่ความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้อย่างได้หลายชนิดในโอกาสต่าง ๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การขอร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น มันอาจจะประโยชน้อยบ้าง แต่ถ้าจะให้เกิดประโยชน์มากที่สุดก็ต้องสามารถนำความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้เป็นปกติวิสัยได้ ตามโอกาสต่าง ๆ ของการสื่อสาร

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2535:108) ได้กล่าวถึงความสามารถในการสื่อสารซึ่งจะต้องสอนให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจ และความสามารถนำไปใช้ได้ มีอยู่ 5 ประการ ดังนี้

1. ความรู้ ความสามารถทางด้านภาษาศาสตร์ หรือไวยากรณ์ (Linguistic or grammatical Competence) อันได้แก่ทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน โดยมีองค์ประกอบทางภาษา คือ เสียง ศัพท์ โครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมายในด้านทักษะการฟังจะต้องเริ่มจากสามารถจำแนกเสียงได้ไปจนถึงฟังข้อความในระดับความเร็วปกติของเจ้าของภาษาได้เข้าใจ ในด้านทักษะพูดจะต้องออกเสียงได้ถูกต้องได้ถูกต้องและสนทนาโต้ตอบด้วยสำเนียงและจังหวะที่เจ้าของภาษาพอจะเข้าใจได้ ในทักษะการอ่าน จะต้องรู้จักกลไกการอ่านและสามารถอ่านเพื่อเข้าใจได้ และด้านทักษะการเขียน จะต้องรู้จักกลไกในการเขียนคือ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การเรียบเรียงประโยคและใช้เครื่องหมายสัมพันธ์ความ (discourse markers) ตลอดจนการเขียนข้อความในลักษณะต่าง ๆ ได้

2. ความสามารถทางภาษาศาสตร์สังคม (sociolinguistic competence) อันได้แก่ ความสามารถที่จะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบปฏิบัติของสังคม โดยสามารถเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับบุคคลและ

สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ ซึ่ง เสวิส เจน แพทริคีย์ (Lewis Jan Patricial, 2007:1) ได้ให้ข้อเสนอแนะในความสามารถทางภาษาศาสตร์อีกว่า การอ่าน การเขียน เรามีวิธีปฏิบัติได้เช่นเดียวกันกับการฟัง และพูด เรามีวิธีที่ฝึกฝนแบบเดียวกันจึงสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ก็คือ เราต้องมีความเข้าใจมาก่อน อีกทั้งเราต้องฝึกฝน และใช้ทักษะที่จำเป็นในการฝึกให้มีความสอดคล้องกับสังคมและวัฒนธรรมของเราอีกด้วย

3. ความสามารถในการใช้สัมพันธ์ของข้อความ (discourse competence) คือ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ระเบียบวิธีของความสัมพันธ์ระหว่างประโยค โดยใช้ความรู้ทางไวยากรณ์และความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายทางภาษาให้เข้ากันได้อย่างถูกต้อง มีความเข้าใจ และทำนายความข้างหน้าเกี่ยวกับรูปลักษณะของภาษาที่จะเกิดขึ้นในบริบท (context) ได้ถูกต้อง

4. ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย (pragmatic competence or strategic competence) คือ มีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ตลอดจนการใช้กิริยาท่าทาง สีหน้า และน้ำเสียงประกอบในการสื่อความหมาย การใช้กลวิธีนี้เป็นการแสดงออกทั้งในคำพูด (verbal) และไม่ใช่คำพูด (non verbal)

5. เป็นการนำความรู้ความสามารถทางภาษาที่บุคคลมีอยู่มาใช้ในการเหมาะสมกับบุคคลและกาลเทศะ หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้น การแสดงพฤติกรรมทางภาษานี้สะท้อนถึงระดับความรู้ ความสามารถด้านภาษาของบุคคล

ในการเรียนการสอนตามแนวคิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้เกี่ยวกับการนำภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม คล่องแคล่ว สามารถสื่อความหมายได้ตามต้องการ ครูผู้สอนจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ใกล้กับชีวิตจริง

จากข้อมูลดังกล่าวมาแล้ว ข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน โดยมีเป้าหมายการสอนเน้นไปที่องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร เพื่อนำให้ผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่ว รวมถึงความสามารถในการใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์

3.2 หลักสำคัญในการจัดการเรียนตามแนวการสอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนตามแนวการสอนทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารนี้ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้ โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมกับสภาพทางสังคม จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องทำให้นักเรียนในห้องเรียนเอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ และใช้ภาษา

ให้มากที่สุด ซึ่งมอร์โร (Richards and Rodgers 1986 : 64-69 อ้างอิงจาก Morrow 1981 : 59-66) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญไว้ 5 ประการ ดังนี้

ความหมายได้ โดยใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคมกับสภาพทางสังคม จึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องทำให้บรรยากาศในห้องเรียนเอื้อต่อกระบวนการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับรู้ และใช้ภาษาให้มากที่สุด ซึ่งมอร์โร (Richards and Rodgers 1986 : 64-69 อ้างอิงจาก Morrow 1981 : 59-66) ได้กล่าวถึงหลักสำคัญไว้ 5 ประการ ดังนี้

3.2.1 ต้องให้ผู้เรียนรู้ว่าตนกำลังทำอะไร (Know what you are doing) การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องมีจุดประสงค์และเป้าหมายที่แน่นอน สิ่งที่จะสอนต้องเป็นสิ่งที่ผู้เรียนต้องการเรียนรู้และนำไปใช้จริง เช่น อ่านคำแนะนำต่างๆ ได้เข้าใจ เขียนจดหมายของห้องพักได้ ฟังรายการวิทยุได้ ฟังพยากรณ์อากาศได้ พูดถามทิศทางได้ เป็นต้น นอกจากนี้กิจกรรมต่างๆ แม้แต่การฝึกรูปแบบทางภาษา(drilling pattern) ที่ครูจัดให้ผู้เรียนนั้น ถือว่าเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ผู้เรียนสามารถตอบกับตนได้ว่าทำไมจึงต้องฝึกฝนเช่นนั้น ฉะนั้นการฝึกในที่นี้ก็คือ การฝึกอย่างมีความหมายนั่นเอง

3.2.2 เน้นที่ภาษาที่เป็นองค์รวมมากกว่าส่วนย่อย (the whole is more than the sum of the parts) หมายความว่า การสอนจะต้องเป็นไปในลักษณะบูรณาการ การแยกสอนเป็นส่วนๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เท่ากับการสอนทั้งหมด เพราะการใช้ภาษาจริงๆ นั้นจะต้องใช้ส่วนที่เป็นตัวภาษา (Linguistic feature) และส่วนที่ไม่ใช่ตัวภาษา (non-linguistic feature) เช่น การเดา (guessing) การทำนายล่วงหน้า (predicting) และการตีความหมาย (interpreting) เป็นต้น

3.2.3 กระบวนการสื่อสารมีความสำคัญเท่ากับรูปแบบของภาษา (the processes are as important as the forms) ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารควรมีการจัดกิจกรรมให้มีลักษณะเหมือนกับการสื่อสารสถานการณ์ที่เป็นจริงที่สุด เหตุและปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสื่อสารในชีวิตจริง มีดังนี้

3.2.3.1 ช่องว่างระหว่างข้อมูล (information gap) คือ ความต้องการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เนื่องจากคู่สนทนาไม่มีข้อมูล หรือมีข้อมูลแต่ไม่เพียงพอทำให้ต่างฝ่ายต่างต้องการที่จะทราบ หรือให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน

3.2.3.2 การเลือก(choice) ผู้เรียนมีโอกาสเลือกที่จะทำอะไร และกล่าวอย่างไร ในการสื่อความหมาย ผู้เรียนสามารถเลือกพูดหรือเลือกเรียนสิ่งที่ตัวเองต้องการและเลือกใช้รูปแบบภาษาที่ตนเองต้องการด้วย

3.2.3.3 ข้อมูลย้อนกลับ(feedback) ผู้เรียนมีโอกาสทราบว่า

3.3 แบบฝึกที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ

ภาษาอังกฤษดีช่วยให้ทั้งเรื่องเรียนและเรื่องงาน ไม่ว่าจะเป็นโอกาสในการเรียนต่อหรือความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน แต่บางครั้งมันก็ไม่ใช่ว่าภาษาแม่ ยิ่งภาษาไทยด้วยแล้ว การออกเสียงยังแตกต่างกันลิบลับ ดังนั้น ถ้าอยากเก่งภาษาอังกฤษ ลองผสมผสานการใช้ภาษาเข้ากับชีวิตประจำวันของเราดู ค่อย ๆ ฝึกและเรียนรู้ ที่สำคัญ อย่าลืมทดลอง 6 วิธีนี้ดูนะค่ะ

3.3.1 อ่านหนังสือหรือบทความภาษาอังกฤษ ลองเริ่มจากการอ่านบทความสั้น ๆ บนนิตยสารที่เราชอบหรือการ์ตูนก็ได้ค่ะ เพราะหนังสือพวกนี้ ใช้ศัพท์ไม่ยาก และมาพร้อมรูปภาพ ซึ่งทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น บางครั้ง ศัพท์เดิมก็มีความหมายใหม่ได้ ถ้าอยู่ในสถานการณ์ที่แตกต่างออกไป เมื่อเข้าใจมากขึ้น ก็ค่อยเพิ่มระดับความยากดู

3.3.2 จดศัพท์ใหม่ ๆ รู้หรือไม่ว่า เราจะจดจำสิ่งต่าง ๆ ดีขึ้นเมื่อเราจด หมายถึงการเขียนลงกระดาษนะค่ะ เราเจอศัพท์ใหม่ได้ทุกวัน ดังนั้น ลองจดเป็นโน้ตของตัวเองดู แต่ถ้าอยากให้ง่ายมากขึ้น ลองจดใส่การ์ด และเอาไปเล่นทายความหมายกับตัวเองหรือกับเพื่อนดูก็ได้

3.3.3 ทำให้หูคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ ลองดูพวกทอล์คโชว์ ข่าวภาษาอังกฤษ หนังสือ soundtrack หรืออะไรก็ได้ที่เราชอบเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการปรับหูให้คุ้นเคยกับภาษาอังกฤษ

3.3.4 ใช้ช่องทางออนไลน์ให้เป็นประโยชน์

ปัจจุบันเรามีทั้ง Apps และช่องสอนภาษาอังกฤษออนไลน์มากมาย การ subscribe หรือ follow ช่องที่เราชอบ จะทำให้เราอยากเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น แถมยังทำได้ทุกที่ ทุกเวลา ที่เราสะดวกได้ด้วย

3.3.5 ฝึกทุกที่มีโอกาส อยากเก่งพูด ต้องฝึกพูดค่ะ สร้างความมั่นใจให้ตัวเองและอย่ากลัวที่จะพูดผิดนะค่ะ และถ้าอยากพัฒนาเร็วขึ้น ลองจับคู่หรือหากกลุ่มที่กำลังเรียนภาษา เพื่อฝึกพูดคุยภาษาอังกฤษกันดู

3.3.6 อย่างกลัวที่จะลองใช้ ไม่ว่าจะเป็นงานปาร์ตี้ งานสัมมนา ระหว่างการเดินทาง หรือท่องเที่ยว ลองคุยกับคนอื่นดูค่ะ การที่เราได้คุยกับคนจริง ๆ จะทำให้เรารู้ถึงข้อบกพร่อง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาตัวเอง

3.4 กิจกรรม Role-Play

กิจกรรม Role-Play คือ การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหาต่างๆ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนได้เตรียมการล่วงหน้า แล้วจึงแสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นมาอันเป็นแนวทางที่สามารถนำไปแก้ปัญหาดังๆ ที่อาจจะประสบในชีวิตประจำวัน

วรารณ สุณาลัย (2536, หน้า 35 อ้างอิงใน กรมวิชาการ, 2543, หน้า 18) กล่าวว่า การสอนแบบแสดงบทบาทสมมติ เป็นวิธีสอนที่ผู้สอนกำหนดหัวข้อเรื่อง ปัญหาต่างๆ หรือสร้างสถานการณ์ขึ้นมาให้คล้ายกับสภาพความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนได้เตรียมการล่วงหน้า แล้วจึงแสดงบทบาทตามที่สมมติขึ้นมาอันเป็นแนวทางที่สามารถนำไปแก้ปัญหาดังๆ ที่อาจจะประสบในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ผู้เรียนก็สามารถแสดงบทบาทในชั้นเรียน โดยไม่มีการเตรียมตัวล่วงหน้า

วารี ธีรจิตร (2534, หน้า 186 อ้างอิงใน กรมวิชาการ, 2543, หน้า 18) กล่าวว่า บทบาทสมมติ หมายถึง การสมมติบทบาทและจัดสถานการณ์ให้ผู้แสดงบทบาทได้แสดงความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดอารมณ์จากสถานการณ์ที่สมมติขึ้นซึ่งอาจจะเตรียมมาก่อน ภายหลังของการแสดงบทบาทสมมติ จะต้องมีการอภิปรายเกี่ยวกับการแสดงบทบาทความรู้สึกลึกซึ้งนึกคิดของผู้แสดง ผู้ดู และมีการสรุปผลของการแสดงบทบาทนั้นด้วย การแสดงบทบาทสมมติเป็นการฝึกให้ผู้แสดงได้ประสบกับสถานการณ์จริงในสภาพของการสมมติขึ้นมา ทั้งนี้เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้ทดลองและเรียนรู้ที่จะปรับพฤติกรรมของตนอย่างมีประสิทธิภาพในสภาวะต่าง ๆ

การสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) คือ เทคนิคการสอนที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทในสถานการณ์ที่สมมติขึ้น นั่นคือแสดงบทบาทที่กำหนดให้ การแสดงบทบาทสมมติมี 2 ลักษณะ คือ

1. ผู้แสดงบทบาทสมมติจะต้องแสดงบทบาทของผู้อื่น โดยละทิ้งแบบแผนพฤติกรรมของตนเองหรือการเปลี่ยนบทบาทซึ่งกันและกันกับเพื่อนหรือเป็นบุคคลสมมติ

2. ผู้แสดงบทบาทจะยังคงรักษารูปแบบและแบบแผนพฤติกรรมของตน แต่ปฏิบัติอยู่ในสถานการณ์ที่อาจพบในอนาคต บทบาทสมมติประเภทนี้เป็นประโยชน์ต่อการฝึกฝนทักษะเฉพาะบทบาทสมมติที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนอยู่ในปัจจุบันนี้ แยกได้เป็น 3 วิธี ดังนี้

2.1 การแสดงบทแสดงละคร วิธีนี้ผู้ที่แสดงต้องฝึกซ้อมแสดงท่าทางตามบทที่กำหนดขึ้นไว้แล้ว เช่น การแสดงละครเรื่องที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนในหนังสือเรียนภาษาไทย ผู้แสดงบทบาทสมมติแบบละครจะต้องพูดตามบทบาทที่ผู้เขียนกำหนดขึ้น

2.2 การแสดงบทบาทสมมติแบบไม่มีบทเตรียมไว้ ผู้แสดงต้องไม่ฝึกซ้อมมาก่อนเรียนไปถึงเรื่องใดตอนใดก็ออกมาแสดงได้ทันที โดยแสดงไปตามความรู้สึกนึกคิดของตนเอง เช่น แสดงเป็นบุคคลต่างๆ ในชุมชน เป็นหมอ เป็นทหาร เป็นตำรวจ นักเรียนได้คิดได้พูดและแสดงพฤติกรรมจากความรู้สึกนึกคิดของเขาเอง

2.3 การใช้บทบาทสมมติแบบเตรียมบทไว้พร้อมผู้สอนได้เตรียมบทมาไว้ล่วงหน้าบอกความคิดรวบยอดให้ผู้แสดงทราบผู้แสดงอาจต้องแสดงตามบทบาทบ้าง คิดบทบาทขึ้นแสดงเองตามความพอใจบ้าง แต่ต้องตรงกับเนื้อเรื่องที่กำหนดให้

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขั้นเตรียมการใช้บทบาทสมมติ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นการกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจพื้นฐานเสียก่อนว่าต้องการให้ผู้เรียนได้รับความรู้อะไรบ้างจากการแสดงและกรรมวิธีในการใช้บทบาทสมมตินำไปเพื่อต้องการให้เกิดอะไรขึ้น

1.2 ขั้นสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติ เมื่อผู้สอนได้ศึกษาและเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์เฉพาะในการเตรียมใช้บทบาทสมมติแล้ว ก็จำเป็นต้องสร้างสถานการณ์และบทบาทสมมติให้สอดคล้องต้องกันกับวัตถุประสงค์ดังกล่าว ซึ่งจำเป็นต้องเล็งเห็นถึงวัยของผู้เรียน เนื้อหาสาระ ปัญหา ความ

เป็นจริง ข้อโต้แย้ง ตลอดจนอุปสรรคที่จำเป็นต่างๆ ที่ผู้สอนต้องให้ผู้เรียนได้รู้จักคิด ปฏิบัติและแก้ไขด้วยตนเอง

2. ขั้นตอนแสดงบทบาทสมมติ แบ่งเป็น 7 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การนำเข้าสู่สถานการณ์ ผู้สอนเตรียมเรื่องหรือสถานการณ์ให้ผู้เรียน แล้วนำเรื่องรวมมาเล่าให้ผู้เรียนฟัง เพื่อเป็นการเร้าความสนใจ เป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนและ อยากติดตาม และควรให้ผู้เรียนได้เล็งเห็นประโยชน์ที่จะได้รับ จากการที่เข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมตินั้นๆ

2.2 การกำหนดตัวผู้แสดง การเลือกผู้แสดงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการสอนและ การแสดง สำหรับการเลือกตัวผู้แสดง ควรให้ผู้เรียนอาสาสมัครมาแสดงบทบาทด้วยความเต็มใจ

2.3 การจัดสถานที่ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนได้ร่วมมือในการจัดสถานที่สำหรับการแสดงบทบาทสมมติ ซึ่งควรจัดและดัดแปลงให้เหมาะสมกับเนื้อเรื่องที่กำหนดไว้

2.4 การกำหนดตัวผู้สังเกตการณ์ โดยผู้สอนอาจจะกำหนดผู้เรียนกลุ่มหนึ่งให้เป็น ผู้สังเกตการณ์ในการแสดงบทบาท โดยฝึกให้เป็นคนช่างสังเกตและรวบรวมข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์อภิปราย และแก้ปัญหาาร่วมกัน หลังจากสิ้นสุดการแสดงบทบาทสมมติแล้ว

2.5 การเตรียมพร้อมก่อนการแสดง วิธีเตรียมความพร้อมนั้นผู้สอนต้องเป็นผู้ช่วยเหลือไม่ให้ผู้เรียนต้องมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการแสดงให้มากเกินไป ควรชี้แจงให้ผู้แสดงทราบว่า การแสดงก็เหมือนกับการพูด คุย และเล่นกันธรรมดา เพียงแต่ต้องแสดงบทบาทต่างๆ ตามที่ได้กำหนดไว้เท่านั้น

2.6 การลงมือแสดง เมื่อผู้แสดงพร้อมแล้วก็เริ่มลงมือแสดงได้เลย ควรเปิดโอกาสให้ผู้แสดงได้ใช้ความสามารถของตนได้เต็มที่ ถ้าเกิดปัญหาขึ้นในขณะที่แสดง ผู้สอนควรมีส่วนร่วมในการแก้ไขสถานการณ์ เพื่อให้การแสดงเป็นไปตามธรรมชาติและราบรื่นต่อไป

2.7 การตัดบท ถ้าบังเอิญการแสดงของผู้เรียนยืดเยื้อและใช้เวลานานเกินความจำเป็นและผู้สอนที่ความคิดเห็นว่าได้ข้อมูลในการแสดงพอสมควรแล้ว ก็สามารถขอให้ยุติการแสดง เพื่อจะได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์และอภิปรายและแก้ไขปัญหาดังกล่าวต่อไป

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล การนำข้อมูลที่ได้จากการแสดงมาวิเคราะห์และอภิปราย ผู้สอนและผู้เรียนต้องร่วมมือกัน แต่ควรอภิปรายในรูปแบบของความมีเหตุมีผลเฉพาะการแสดงออกของผู้แสดงทางพฤติกรรมเท่านั้น แต่จะไม่มีการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับตัวผู้แสดง

4. ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสรุป เมื่อได้วิเคราะห์และอภิปรายผลของการแสดงแล้ว ผู้สอนจะเป็นผู้รู้และสนใจให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ เพื่อให้มีแนวคิดกว้างขวางขึ้น โดยให้ข้อคิดว่าสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือประสบพบเห็นนั้นๆ จะเกี่ยวข้องกับความเป็นจริงทั้งสิ้น แล้วให้ผู้เรียนช่วยกันให้แนวมนทัศน์และช่วยกันสรุปประเด็นให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติที่กำหนดไว้

บุญชม ศรีสะอาด (2541, หน้า 62 อ้างอิงใน กรมวิชาการ, 2543, หน้า 20) ได้เสนอแนะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการสอนโดยการแสดงบทบาทสมมติ ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนควรชี้แจงจุดประสงค์ของการแสดงบทบาทสมมติ และสิ่งที่ต้องการให้ผู้สังเกตศึกษาจากการแสดงบทบาทสมมตินั้น

2. ผู้สอนต้องเตรียมสถานการณ์ และมีคำอธิบายสถานการณ์ให้ชัดเจนสำหรับผู้ที่จะแสดงบทบาทแต่ละคน ซึ่งจะต้องจดจำสถานการณ์ที่ตนจะต้องแสดงบทบาทไว้ให้แม่นยำ มีความเข้าใจในบทบาทของตนอย่างรู้แจ้ง สถานการณ์และบทบาทที่กำหนดมักพิมพ์ลงในแผ่นกระดาษเพื่อมอบให้ผู้แสดงได้ศึกษา

3. ควรให้เวลาในช่วงสั้นๆ สำหรับผู้ที่จะแสดงบทบาทสมมติได้ประมวลความคิดซักซ้อมและเตรียมการ

4. ในการแสดงบทบาทสมมติ จะต้องมีการบรรยายที่เสรีและความรู้สึกลดก

5. อาจมีการปรับปรุงและแสดงกิจกรรมบางตอนใหม่

6. หลังจากการแสดงบทบาทสมมติควรมีการอภิปรายถึงพฤติกรรมที่แสดงและประเมินผลการปฏิบัติของผู้เรียน โดยใช้คำถามต่อไปนี้

6.1 แต่ละคนแสดงบทบาทได้สมจริงเพียงใด

6.2 มีความแตกต่างของบทบาทที่แสดงในทางใด

6.3 การแสดงบทบาทเปลี่ยนแปลงแนวคิดของท่านเกี่ยวกับตัวละครที่แสดงอย่างไร

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2556) ได้ทำการการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบต่อไปนี้

(1) ขั้นตอนการสอนของรูปแบบ (Syntax/Phrase) มีดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Setting learning objectives)

(1) ทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำบทเรียนร่วมกัน

ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน (Sharing common learning

objectives among a teachers and learners)

(2) กำหนดหัวข้อและสถานการณ์การสื่อสาร (Setting a topic

and situation for communication)

ขั้นที่ 2 กำหนดแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ (Planning to get information)

(3) ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดแหล่งข้อมูล (Setting learning sources)

(4) รวบรวมเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสาร (Compiling

content for learning and communication)

ขั้นที่ 3 เรียนรู้ข้อมูลโดยใช้ทักษะการอ่านและการฟัง

(Learning information through reading and listening)

(5) ทำกิจกรรมการอ่านและการฟังเพื่อเรียนรู้ความหมายของ

คำศัพท์ ประโยค สาระสำคัญ และรายละเอียดของเนื้อหา

(Reading and listening for meanings of vocabularies and sentences, main idea, and details of the content)

(6) ทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่อ่านหรือฟังในกลุ่ม

ผู้เรียน (Exchange knowledge among students)

ขั้นที่ 4 เขียนสะท้อนถึงความรู้และแนวคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง

(Writing to reflect knowledge and ideas)

(7) เขียนสรุปสาระและข้อมูลสำคัญ และความคิดเห็นของผู้เรียน

โดยใช้ภาษาของตนเอง (Paraphrasing to summarize main idea, details, and learners' ideas about the content)

(8) เรียนรู้โครงสร้างภาษาและสร้างความถูกต้องในการเขียน

(Learning language structure and correcting writings)

ขั้นที่ 5 พุดนำเสนอความรู้และแนวคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง

(Making an oral presentation of knowledge and ideas)

(9) เตรียมความพร้อมสำหรับการพูดเพื่อนำเสนอข้อมูล

(Preparing for oral presentation of the content)

(10) นำเสนอความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา

(Presenting knowledge and ideas about the content)

(2) ระบบปฏิสัมพันธ์ (Social system) ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงระบบปฏิสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ขั้นตอนและกิจกรรมการสอน	บทบาทผู้เรียน	บทบาทผู้สอน
ขั้นที่ 1 ตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ (Setting of learning objectives) (1) ทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ประจำบทเรียนร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน (Sharing common learning objectives among a teachers and learners) (2) กำหนดหัวข้อและสถานการณ์การสื่อสาร (Setting a topic and situation for communication)	1. แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดหัวข้อและสถานการณ์การเรียนรู้และสื่อสาร	1. ทำความเข้าใจจุดประสงค์การเรียนรู้ 2. ร่วมกำหนดหัวข้อและสถานการณ์การเรียนรู้และสื่อสาร
ขั้นที่ 2 กำหนดแหล่งข้อมูลที่เรียนรู้ (Planning to get information) (3) ผู้สอนและผู้เรียนกำหนดแหล่งข้อมูล (Setting learning sources) (4) รวบรวมเนื้อหาเพื่อการเรียนรู้และการสื่อสาร (Compiling content for learning and communication)	1. นำเสนอแหล่งข้อมูลสำหรับการเรียนรู้ในหัวข้อที่ร่วมกันกำหนด 2. นำเสนอเนื้อหาของหัวข้อต่าง ๆ และกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมกันปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการ	1. ร่วมเลือกหัวข้อและปรับปรุงเนื้อหาที่ผู้สอนนำเสนอ 2. รวบรวมเนื้อหาที่สนใจเพื่อเรียนรู้และนำเสนอ
ขั้นที่ 3 เรียนรู้ข้อมูลโดยใช้ทักษะการอ่านหรือการฟัง (Learning information through reading or listening)	1. นำเสนอเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการอ่านและการฟังเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ ประโยค สาระสำคัญ และ	1. จับคู่หรือจับกลุ่มเพื่ออ่านและฟัง แล้วหาคำตอบหรือเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ ประโยค สาระสำคัญ และรายละเอียดของเนื้อหา

(5) ทำกิจกรรมการอ่านและการฟังเพื่อเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ ประโยค สำคัญ และรายละเอียดของเนื้อหา (Reading and listening for meanings of vocabularies and sentences, main idea, and details of the content) (6) ทำการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับหัวข้อที่อ่านหรือฟังในกลุ่มผู้เรียน (Exchange knowledge among students)	รายละเอียดของเนื้อหา โดยเน้นการเรียนรู้เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม 2. กำหนดคำถามหรือประเด็นเพื่อให้ผู้เรียนร่วมกันหาคำตอบหรือข้อสรุป	2. จับคู่หรือกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือหาคำตอบตามคำถามหรือประเด็นที่ผู้สอนกำหนดให้
ขั้นที่ 4 เขียนสะท้อนถึงความรู้และแนวคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง (Writing to reflect knowledge and ideas) (7) เขียนสรุปสาระและข้อมูลสำคัญ และความคิดเห็นของผู้เรียนโดยใช้ภาษาของตนเอง (Paraphrasing to summarize main idea, details, and learners' ideas about the content) (8) เรียนรู้โครงสร้างภาษาและสร้างความถูกต้องในการเขียน (Learning language structure and correcting writings)	1. อธิบายรูปแบบหรือโครงสร้างการเขียนทั้งที่เป็นการเขียนคำตอบของคำถาม เขียนสรุปความรู้ และความคิดเห็น และเขียนบทสนทนา 2. อธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านและที่จะนำมาใช้ในการเขียน 3. ตรวจแก้ไขงานเขียน และให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ทำความเข้าใจรูปแบบการเขียนคำตอบของคำถาม เขียนสรุปความรู้ และความคิดเห็น และเขียนบทสนทนา 2. ทำความเข้าใจโครงสร้างไวยากรณ์ที่สำคัญที่ปรากฏในเรื่องที่อ่านและที่จะนำมาใช้ในการเขียน 3. นำเสนอผลงานการเขียน

ขั้นที่ 5 พุดนำเสนอความรู้และแนวคิดที่ได้จากการอ่านหรือการฟัง (Making an oral presentation of knowledge and ideas) (9) เตรียมความพร้อมสำหรับการพูดเพื่อนำเสนอข้อมูล (Preparing for oral presentation of the content) (10) นำเสนอความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหา (Presenting knowledge and ideas about the content)	1. ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดโดยใช้ข้อมูลจากงานเขียน 2. แก้ไขความถูกต้องในการพูดทั้งการออกเสียง คำศัพท์ ประโยชน์ และลักษณะท่าทางในการพูด 3. ให้ข้อมูลย้อนกลับ	1. ฝึกซ้อมการพูดโดยใช้ข้อมูลจากงานเขียน 2. พุดสนทนาหรือนำเสนอเนื้อหา 3. ร่วมรับฟังการพูด นำเสนอเนื้อหาของเพื่อน และซักถาม
---	--	--

(3) หลักการตอบสนอง (Principle of reaction) ได้แก่การใช้ปฏิสัมพันธ์ทางวาจาที่นำมาใช้ในการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) 5 ประเภท ที่ สาริตา ชูดวงแก้ว (2534) และ ปรีชา

ศรีเรืองฤทธิ์ (2535) นำมาใช้ ดังปรากฏในตาราง 2

ตารางที่ 2 แสดงหลักการตอบสนองของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ประเภทของ Scaffoldings	สถานการณ์ที่ใช้
1. การพูดเพื่อให้แบบอย่างทางภาษา เมื่อนักเรียนใช้คำ หรือข้อความผิดหรือใช้ภาษาแม่ โดยครูจะพูดให้ตัวอย่างประโยคในลักษณะต่าง ๆ แล้วให้นักเรียนพูดซ้ำ ย้ำ และทบทวน เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตัวอย่าง หรือได้รูปแบบทางภาษาให้มากที่สุด	ใช้เมื่อผู้เรียนพูดหรือใช้ภาษาไม่ถูกต้องหรือใช้ไม่ได้ เช่น ออกเสียงไม่ถูกต้อง

2. การพูดเพื่อเสริมความ หรือต่อความของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้สื่อสารสิ่งที่เขาต้องการจะสื่อออกมาให้ได้โดยตลอด	ใช้เมื่อผู้เรียนพยายามที่จะพูดได้ตอบ แต่พูดติดขัด และหยุดลงก่อนที่จะข้อความจะเสร็จสมบูรณ์
3. การพูดเพื่อเป็นการเริ่มต้นหรือให้แนวทางอันเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนพูดออกมาได้ด้วยตนเอง โดยอาศัยข้อมูลที่ได้ยิน ได้ฟัง และได้อ่านมาแล้ว โดยครูจะพูดเป็นแนวทางให้ ถามคำถามทั่ว ๆ ไป และพูดเพื่อกระตุ้นให้เป็นไปตามที่คาดหวัง เช่น Come on, Go on, Next question.	ใช้เมื่อ ผู้เรียนนิ่งเงียบ การปฏิสัมพันธ์ทางวาจาขาดตอนหรือหยุดชะงัก
4. พูดเพื่อให้นักเรียนได้ใช้กลยุทธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง คือ การตั้งคำถาม การขยายความ การคาดคะเน และการสรุป	ใช้เมื่อต้องการให้ผู้เรียนสร้างประโยชน์ขึ้นเอง อันจะส่งผลให้สามารถดำเนินปฏิสัมพันธ์ทางวาจาได้ต่อไป
5. การพูดเพื่อสนับสนุนให้กำลังใจ สร้างความมั่นใจ และบอกผลการปฏิบัติใช้เมื่อนักเรียนได้กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปแล้ว โดยการที่ครูพูดชมเชย เช่น Very Good, Excellent, Great พูดให้ข้อมูลย้อนกลับ เช่น That's right และพูดเพื่อยอมรับในสิ่งที่นักเรียนพูด เช่น พูดย้ำข้อความของนักเรียน หรือนำข้อความของนักเรียนมากล่าวให้ชัดเจนยิ่งขึ้น	ใช้เมื่อผู้เรียนแสดงความไม่มั่นใจ หรือขาดความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร

(4) ระบบสนับสนุน (Support system) มีดังต่อไปนี้

- (1) ลักษณะของการเรียนรู้ต้องจัดให้มีการบูรณาการทักษะ หมายความว่า ในเนื้อหาของแต่ละหัวข้อหรือสถานการณ์ ต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน การฟัง การเขียน และการพูด
- (2) การเรียนรู้เนื้อหาต้องเริ่มจากทักษะการอ่าน หมายความว่า ต้องใช้เนื้อหาที่เป็นเรื่องสำหรับอ่านเป็นพื้นฐานสำคัญ จากนั้น จึงเรียนรู้และฝึกทักษะการฟัง การเขียน และการพูด
- (3) ต้องจัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะหรือธรรมชาติของภาษาที่เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อไป
- (4) ต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดหัวข้อการเรียนรู้ และมีโอกาสได้รวบรวมเนื้อหา
- (5) ต้องให้ผู้เรียนได้นำเสนอความรู้และความคิดเห็นที่ได้จากการอ่านและการฟัง ทั้งรูปของทักษะการเขียนและทักษะการพูด
- (6) สื่อการเรียนรู้ควรเป็นสื่อที่เป็นของจริง เป็นปัจจุบัน หรือ น่าสนใจ

กมลวรรณ โคมศรีฟ้า (2551: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาพัฒนาการความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเลิศหล้าถนนกาญจนาภิเษก (หลักสูตรภาษาอังกฤษ) จำนวน 20 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างง่าย ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการพูดเพื่อการสื่อสารของกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและแบบประเมินตนเองด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

วรางคณา เค้าอัน (2559 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ห้อง 4/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 24 คน โรงเรียนโกวิทจรัส โดยคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานการเรียนรู้ มีคะแนนทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับเท่ากับ .05

จิตพิมล พลสมบัติ(2549:บทคัดย่อ) ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยวิธีสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลตามสภาพจริง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-พูดคิดเป็นร้อยละ 75.23 และ

74.87 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินของทั้งสองทักษะคิดเป็นร้อยละ 65.38 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ นักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของทั้งสองทักษะไม่น้อยกว่าทักษะละร้อยละ 70 ขึ้นไป นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีพัฒนาการในการพัฒนาทักษะการฟังพูด ดีขึ้นเป็นลำดับอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านความรู้ ด้านทักษะกระบวนการ และด้านคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สรุปได้ว่า 1) ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ความสามารถด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .20 3) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนของทั้งสองกลุ่ม สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 4) แรงจูงใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการละครสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้กิจกรรมการละครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เอสโคลา (Escola, 1980:1985-1986-A) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้แบบทดสอบ Modern Language Association-Cooperative Language Test โดยเปรียบเทียบผลการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเยอรมัน ระดับ 2 และระดับ 4 ที่กำลังศึกษาในระดับอุดมศึกษาในมลรัฐแมริแลนด์ จำนวน 61 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 31 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการฟัง-พูด โดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ผลการศึกษาพบว่าความสามารถของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม พัฒนาด้านทักษะการฟัง-พูดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการใช้กิจกรรมภาษาเพื่อการสื่อสาร ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการฟังและการพูดมากขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนานวัตกรรมการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ 21 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปากดุก จำนวน 13 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ

3.3 สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (X) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำไปแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ (Likert) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

3.4 ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

3.4.1 นักวิจัยได้ลงพื้นที่เพื่อสำรวจความต้องการ (needs assessment) ของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนบ้านปากดุก อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ในการพัฒนาการเรียนภาษาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

3.4.2 หลังจากนั้นนักวิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาความต้องการของสถานศึกษามาออกแบบนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

3.4.3 สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะดังนี้

3.4.3.1. สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 บทเรียน และนำไปใช้ในการฝึกปฏิบัติการทำกิจกรรมกลุ่มสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ เป็นเวลา 5 สัปดาห์ และทำการทดสอบจำนวน 20 ข้อ

3.4.4 นำนวัตกรรมที่ได้ไปใช้ในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะทางภาษาให้กับนักเรียน(โดยใช้รูปแบบกิจกรรมคำภาษาอังกฤษ) โดยประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ตามเกณฑ์การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ดังนี้

ระดับผลการเรียน 4 (คะแนน 80-100) หมายถึง ผลการเรียนดีเยี่ยม

ระดับผลการเรียน 3.5 (คะแนน 75-79) หมายถึง ผลการเรียนดีมาก

ระดับผลการเรียน 3 (คะแนน 70-74) หมายถึง ผลการเรียนดี

ระดับผลการเรียน 2.5 (คะแนน 65-69) หมายถึง ผลการเรียนค่อนข้างดี

ระดับผลการเรียน 2 (คะแนน 60-64) หมายถึง ผลการเรียนปานกลาง

ระดับผลการเรียน 1.5 (คะแนน 55-59) หมายถึง ผลการเรียนพอใช้

ระดับผลการเรียน 1 (คะแนน 50-54) หมายถึง ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ

ระดับผลการเรียน 0 (คะแนน 0-49) หมายถึง ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ต้องแก้ไข

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ตารางที่ 1 ข้อมูลผู้ทำแบบทดสอบ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	7	33.3
หญิง	14	66.7
รวม	21	100

จากตารางที่ 1 นักศึกษาจำนวนทั้งหมด 21 คน ทำแบบทดสอบคิดเป็นร้อยละ 100 โดยแบ่งออกเป็นชายจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และเป็นหญิงจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 66.7

4.2 ตารางที่ 2 ผลคะแนนรายบท

ผู้ทำ แบบทดสอบ	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	$\bar{x}$	SD	การแปลความหมาย
คนที่ 1	4	4	4.5	4	5	4.30	0.44	มาก
คนที่ 2	5	4.5	4.5	4	5	4.60	0.41	มากที่สุด
คนที่ 3	5	4.5	4.5	4	4	4.40	0.41	มาก
คนที่ 4	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
คนที่ 5	4.5	4.5	4	4	-	4.25	0.28	มาก
คนที่ 6	-	-	-	-	-	-	-	
คนที่ 7	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
คนที่ 8	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
คนที่ 9	4.5	4.5	4.5	5	4.5	4.60	0.22	มากที่สุด
คนที่ 10	-	-	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
คนที่ 11	5	-	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
คนที่ 12	5	4.5	5	-	4	4.62	0.47	มากที่สุด

ผู้ทำ แบบทดสอบ	บทที่ 1	บทที่ 2	บทที่ 3	บทที่ 4	บทที่ 5	$\bar{x}$	SD	การแปลความหมาย
คนที่ 13	5	4.5	4.5	4.5	4	4.50	0.35	มาก
คนที่ 14	4	5	4.5	-	-	4.50	0.50	มาก
คนที่ 15	5	4.5	4.5	-	-	4.66	0.28	มากที่สุด
คนที่ 16	4	4	4.5	4	4	4.10	0.22	มาก
คนที่ 17	4.5	5	4.5	-	5	4.75	0.28	มากที่สุด
คนที่ 18	5	4.5	4.5	4.5	5	4.70	0.27	มากที่สุด
คนที่ 19	3	3	3	3	-	3.00	0.00	ปานกลาง
คนที่ 20	4	4	3	3	-	3.50	0.57	ปานกลาง
คนที่ 21	5	4.5	4	4	4	4.30	0.44	มาก

จากตารางที่ 2 นักศึกษาจำนวนทั้งหมด 21 คน ทำแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละบท โดยภาพรวมสามารถทำกิจกรรมการอ่านและการฟังและทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยการนำเสนอได้ในระดับมากที่สุด เป็นส่วนใหญ่ แสดงได้ว่านักศึกษามีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อที่เป็นแหล่งข้อมูลท้องถิ่น ทำให้นักศึกษามีความเข้าใจในบริบทของการเรียนได้ง่ายขึ้น

4.3 ตารางที่ 3 ข้อมูลนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านปากดุก

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	5	38.47
หญิง	8	61.53
รวม	13	100

จากตารางที่ 3 นักเรียนจำนวนทั้งหมด 13 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยแบ่งออกเป็นชายจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 38.47 และเป็นหญิงจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 61.53

4.4 ตารางที่ 4 แสดงผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน ภาคการศึกษาที่ 1 / 2564

นักเรียน	คะแนน เต็ม 100	คะแนนที่ได้ คิดเป็นร้อยละ	$\bar{x}$	SD	การแปล ความหมาย
คนที่ 1	100	80	82.69	4.19	ดีเยี่ยม
คนที่ 2	100	82	82.89	4.11	ดีเยี่ยม
คนที่ 3	100	81	82.97	4.11	ดีเยี่ยม
คนที่ 4	100	77	83.15	4.44	ดีมาก
คนที่ 5	100	82	83.76	4.16	ดีเยี่ยม
คนที่ 6	100	87	83.96	4.36	ดีเยี่ยม
คนที่ 7	100	89	83.58	4.50	ดีเยี่ยม
คนที่ 8	100	82	82.81	4.25	ดีเยี่ยม
คนที่ 9	100	79	82.94	4.64	ดีมาก
คนที่ 10	100	82	83.73	4.72	ดีเยี่ยม
คนที่ 11	100	92	84.17	5.34	ดีเยี่ยม
คนที่ 12	100	80	81.56	1.34	ดีเยี่ยม
คนที่ 13	100	82	82.34	0.48	ดีเยี่ยม
รวม	100	82.69	83.12	3.91	ดีเยี่ยม

จากตารางที่ 5 แสดงผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยมคือมีคะแนนตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.61 และมีนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากเพียงจำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ 15.39

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ออกแบบสื่อนวัตกรรมที่ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ซึ่งนักศึกษาจำนวนทั้งหมด 21 คน ทำแบบทดสอบหลังเรียนในแต่ละบท โดยภาพรวม สามารถทำกิจกรรมการอ่านและการฟังและทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยการนำเสนอได้ในระดับมากที่สุด ส่วนคะแนนผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ที่ดีเยี่ยม คือมีคะแนนตั้งแต่ 80 คะแนนขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 84.61 และมีนักเรียนที่ได้คะแนนอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมากเพียงจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 15.39 ของนักเรียนทั้งหมด

5.2 อภิปรายผล

จากการวิจัยในครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อที่เป็นแหล่งข้อมูลท้องถิ่นและเนื้อหาที่เป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในบริบทของการเรียนได้ง่ายขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์และคณะ (2564) ได้วิจัยเรื่อง ผลการพัฒนาเอกสารตำราเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยใช้วิดีโอคลิปเป็นสื่อหลักเพื่อหาประสิทธิภาพของตำราเรียนประจำรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิดีโอคลิปเป็นสื่อหลัก เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้ตำราเรียนที่พัฒนาขึ้น และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ในการเรียนการสอนโดยใช้ตำราเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย และนักศึกษาจำนวน 6 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนการสอนโดยใช้ตำราเรียนที่พัฒนาขึ้น ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพของตำราเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ 80.48/80.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 70/70 ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังการเรียนของนักศึกษาสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจในการใช้ตำราเรียนของนักศึกษาและอาจารย์อยู่ในระดับสูงทั้งในภาพรวมและเป็นรายข้อ

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สามารถใช้เป็นสื่อการสอนในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษ

1.2 ควรมีการปรับเนื้อหาให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดทำเนื้อหาที่เป็นแหล่งข้อมูลพื้นฐานแหล่งอื่นเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

- กุลธิดา รุ่งเรืองกิจ, ม.ล. ฐนิสา ชุมพล. (2558). FORGOTTEN English Conversation พูดภาษาอังกฤษนอกตำรา ไม่มีใครกล้าสอน. กรุงเทพฯ : ด้านสุขภาพการพิมพ์
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: วิชาการ กรม.
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2556). การพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์. การวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์
- ปรีชา ศรีเรืองฤทธิ์ (2564). ผลการพัฒนาเอกสารตำราเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาโดยใช้วีดิโอคลิปเป็นสื่อหลัก. รายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการระดับชาติ ราชภัฏเลย วิชาการ ครั้งที่ 7 ประจำปี 2564. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- Ellis, M. & Johnson, C. (1994). Teaching Business English: Oxford: Oxford University Press
- Ellis, N. (1994). Implicit and explicit learning of languages. London: Academic Press.

ภาคผนวก

สื่อนวัตกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน

Innovative development on English Learning for Daily Communication

Chapter 1 Sport and healthy

1. Learning objectives.

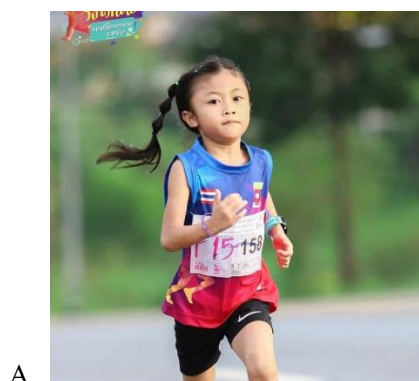
Students are able to separate fact and opinion.

Students are able to use the word groups and comma.

2. Warm-up activities

Look at the pictures and answer the questions.

1. What are they doing?

A

B

.....

.....

C

D

.....

.....

2. Ask and answer these questions with your partner.

Do you enjoy sport?

.....

What is your favorite sport?

3. Content learning through reading and Listening

1. Read this text. (CD track 1)

The history of soccer

The modern game of soccer began in England in the early 19th century. At that time, there were many different versions of the game. For example, players at the famous Rugby School could pick up the ball and run with it! These “Rugby rules” were popular with many clubs. Other clubs, however, didn’t allow players to use their hands.

In 1863, there was a meeting to decide the rules for the game. It ended in disaster. The different football clubs couldn’t agree! Clubs that preferred the “Rugby rules” left the Organization and later created the Rugby Football Union. The other clubs started the Football Association. They called their game “Association Football” or “assoc.” Finally, “assoc.” became “soccer.”

Soccer quickly spread around the world. In 1930, teams from 13 countries took part in the first World Cup, in Uruguay. Today, around 200 teams enter the competition, and over 700 million people watch the final match! It seems nothing can stop the popularity of “the beautiful game.” (Miles, 2009:9)

Vocabulary skills: word groups

(word groups are related to the same theme or idea.)

2. Write each word in the correct column.

ball	stadium	boots	score	caption	referee
pitch	whistle	shoot	kick	player	goalkeeper

People

Equipment

Places

Action

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Understanding the text

3. Write T(true) or F (false) for each statement.

- A Soccer is a famous game.
- B Soccer began in London in the 19th century.
- C Soccer and Rugby use the same rules.
- D Soccer players have easy lives.
- E Soccer is popular than rugby.

4. Reading skill: Separating fact and opinion

1. Read the text and answer the question.

Factors of good health

Health is the general condition of a person's mind, body and spirit, usually meaning to be free from illness, injury or pain. The World Health Organization (WHO) defined health in its broader sense in 1946 as "a state of complete physical, mental, and social well-being and not merely the absence of disease or infirmity."

Generally, the context in which an individual lives is of great importance on health status and quality of life. It is increasingly recognized that health is maintained and improved not only through the advancement and application of health science, but also through the efforts and intelligent lifestyle choices of the individual and society. According to the World Health Organization, the main determinants of health include the social and economic environment, the physical environment, and the person's individual characteristics and behaviors. In fact, an increasing number of studies and reports from different organizations and contexts examine the linkages between health and different factors, including lifestyles, environments, health care organization, and health policy.

Focusing more on lifestyle issues and their relationships with functional health, data from different studies suggested that people can improve their health via: exercise, enough sleep, maintaining a healthy body weight, limiting alcohol use, and avoiding smoking.

Personal health also depends partially on the social structure of a person's life. The maintenance of strong social relationships, volunteering, and other social activities have been linked to positive mental health and even increased longevity. In contrast, prolonged psychological stress may negatively impact health, and has been cited as a factor in cognitive impairment with aging, depressive illness, and expression of disease.

Source: <https://www.myenglishpages.com>

1. Definition of health include physical and mental aspects.

2. Lifestyle choices constitute an important determinant to health.
3. Being sociable can improve health.
4. Prolonged stress can cause only physical health problems.
5. Prolonged stress can cause illness and expression of disease.

2. Read these statements and write (F) fact or (O) opinion.

1.I was born in Phetchabun.
2. English is easier language to learn than Arabic.
3. Summer is the best time to travel in my country.
4. Most of people use mobile phone.
5. My parents want me to live in dormitory.
6. The movie was three hours long.
7. Both men and women play golf.
8. We must reduce exam stress for university students.
9. Half of the families in my country own their cars.
10. More people should ride bicycles into town. Cycling is good exercise.

Grammar focus : Comma (,)

The comma is useful in a sentence when the writer expects to:

- 1) separate items on a list, for example

- Jane wanted the *black, green,* and blue dress.
- The shopping trolley was loaded high with bottles of *beer, fruit ,toilet rolls,*
cereals and cartons of milk.

2) separate adjectives

- The boy was *happy, eager* and full of anticipation at the start of his summer holiday.
- Nancy is a *beautiful, snobbish, dangerous* girlfriend.

- I would love to attend your party, but I have a previous engagement.
(two independents separated)
- After we changed the time of the meeting, we left the office.
(a dependent and an independent separated)
- During the semester, I always have several papers to write.
(a prepositional phrase and an independent separated)
- Well, I don't know if that is a good idea.

4) add a phrase that does not contain any new subject

- Professor Tommy, the Director of the Writing Center, works late on Mondays.
- The boy, who knew that his mother was about to arrive, ran quickly towards the opening door.

Put comma(s) in the following sentence.

Ex. Health is the general condition of a person's mind, **body** and **spirit**, usually meaning to be free from illness, injury or pain.

1. Sun sand and romance - her holiday was complete.
2. Her latest book The Art of Memoir was a bestseller.
3. Once again I was congratulated by my manager.
4. Cleo is a good singer but she's an even better dancer.
5. Julie loves ice cream books and kittens.

3. Writing skill:

1. Write about your favorite sport?

.....

.....

.....

.....

2. Do you think playing sport is good for your health?

.....

.....

.....

.....

4. Speaking skill:

Good morning everyone, today I'd like to share you about

.....

.....

.....

.....

1. Learning objectives.

Students are able to scan the text for information.

Students are able to guess the meaning from context.

Students are able to understand synonym.

2. Warm-up activities

- Look at the pictures and choose the word to the right pictures.

meeting in the office

meeting online

go shopping

working space

working from home

eating out

- Look at the pictures again and discuss with your partners.
-
-

3. Content learning through reading and Listening

5. Read this article and answer the questions.

The boss of Twitter has told many of his employees that they can work from home forever if they want to. CEO Jack Dorsey told many workers on Tuesday that they will be allowed to

work from home even after the coronavirus pandemic ends. A Twitter spokesperson said: "Opening offices will be our decision. When and if our employees come back, will be their decision." Twitter was one of the first companies to allow workers to work from home after the COVID-19 pandemic started. The spokesperson said it would not be, "one of the first to return to offices". Twitter said most of its offices would not open before September. It added when they do open, it would be "careful, intentional, office by office and gradual". Twitter said it was in a good position to have many of its workers working from their home. It is an online company so many employees and bosses can contact other on video conferencing platforms like Zoom. The company said: "we were uniquely positioned to respond quickly and allow folks to work from home, given our emphasis on decentralization and supporting a distributed workforce capable of working from anywhere." It added: "The past few months have proven we can make working from home work. If our employees are in a role and situation that enables them to work from homes and they want to continue to do so forever, we will make that happen."

<https://breakingnewsenglish.com/2005/200515-working-at-home.html>

Understanding the article.

1. Who is Jack Dorsey?
 - a. an office worker
 - b. Twitter's CEO
 - c. someone banned on Twitter
 - d. an actor
2. Who will decide when workers go back to work in Twitter's offices?
 - a. the government
 - b. the managers
 - c. the boss
 - d. the workers
3. What was Twitter one of the first companies to do after COVID-19?
 - a. sent tweets
 - b. give workers masks
 - c. let workers work from home
 - d. test workers

4. What did Twitter say it would not be one of the first companies to do?
 - a. return to offices
 - b. hire new workers
 - c. make a profit
 - d. give up
5. When is the earliest Twitter will reopen its offices?
 - a. October
 - b. September
 - c. January
 - d. 2023
6. What kind of position did Twitter say it was in?
 - a. a good position
 - b. a difficult position
 - c. the number one position
 - d. last position
7. Who did the article say could contact each other on platforms like Zoom?
 - a. tweeters
 - b. everyone
 - c. employees and bosses
 - d. staff and tweeters
8. What did Twitter say it was uniquely positioned to do?
 - a. respond quickly
 - b. tweet
 - c. hire new workers
 - d. make money
9. What have the past few weeks proven that Twitter can do?
 - a. make people happy
 - b. survive
 - c. keep a great service
 - d. make working from home work
10. What did Twitter say it would make happen?
 - a. the future
 - b. a safe workplace
 - c. allow workers to work at home forever
 - d. tweets

Vocabulary skills: SYNONYM

Synonyms are the word that have similar meaning.

Example:

I bought a **large** pizza last night. It was very **delicious**!

My friend said it was too **big** for one person.

He wanted to have some, but it was so **tasty**. I ate it all!

(Miles,2009:160)

*The words **large** and **big** are similar.*

*The words **delicious** and **tasty** are similar.*

Match the following synonyms from the article.

Column A

1. boss
2. allowed
3. ends
4. come back
5. gradual
6. position
7. respond
8. emphasis
9. workforce
10. forever

Column B

- a. return
- b. important
- c. permitted
- d. react
- e. for good
- f. head
- g. is good
- h. situation
- i. infinity
- j. office

Find two pairs of synonyms in each text.

1. I watched a movie on TV last night. It had some famous actors, but it was terrible. I was surprised to see so many stars in such an awful film.
.....
2. When Jake plays tennis, he wants to win every match. Whenever he loses, he gets angry. His brother Craig is different. He doesn't get mad when someone else succeeds. I'd rather play tennis with Craig!
.....
3. I believe you don't have to be rich to be happy. I have a very wealthy friend. I think he may be a millionaire, but he complains all the time!
.....
4. Peter bought a new mobile phone last week. At first, she found that the instructions were not easy to understand; however, she discovered it's very simple to use. She's happy with it because it's better than her old one.
.....

1. Reading skill:

Read the article and answer the question.

Japan and Hong Kong have closed their elementary, junior-high and high schools until April. Governments say they want to protect children from the COVID-19 coronavirus. Schools in Japan will remain closed until April the 8th, which is the start of the new school year. Children in Hong Kong **will return** to school on April the 20th at the earliest. Parents are now worried about the school closures. Working parents have to think about how to care for younger children. Grandparents **will look after** many children while their parents go to work. However, many children have no grandparents or extended family who live nearby. Parents may have to pay for expensive childcare fees.

Japan's Prime Minister Shinzo Abe shut the country's schools after a meeting of Japan's anti-virus task force. He said the next two weeks are critical to control the spread of COVID-19. He wants to "stem the risk of many children and teachers becoming infected through gathering for long hours every day". The government said it would urge public services and private companies to make it easier for people to take time off work to look

after their children. An angry mother said: "I wonder if the government thinks it is OK to leave children at home alone for long hours." She asked: "What's the point of closing schools if parents are still commuting in packed trains in which passengers may have COVID-19?"

<https://breakingnewsenglish.com/2003/200304-covid-19-ff.mp3>

(แนกรก [200304-covid-19-ff.mp3](https://breakingnewsenglish.com/2003/200304-covid-19-ff.mp3) เลืยง)

<https://breakingnewsenglish.com/2003/200304-covid-19-reading-300.htm>

Comprehension questions

1. What is the article focus mainly about?

.....

2. How many countries have closed schools?

.....

3. What did the article say parents are now worried about?

.....

4. Who do many children not have living nearby besides grandparents?

.....

5. What might parents have to pay?

.....

6. What are the next two weeks critical to control?

.....

7. Who should make things easier for workers besides private companies?

.....

8. What action did a mother question the point of?

.....

9. What did the mother say people were packed into?

.....

10. What is the meaning of the word “extended family”?

.....

Grammar focus : Future simple tense (Subject + will+Verb1)

Example:

Children in Hong Kong **will return** to school on April the 20th at the earliest.

Grandparents **will look after** many children while their parents go to work.

Exercise : Write the sentences with future simple tense.

1.
2.
3.

3. Writing skill:

3. Write about the situation in your country for Coronavirus-19?

.....

4. Do you agree or disagree with the Thai government policy during the Coronavirus:-19 situation happened ? Why?

.....

5. How will COVID-19 change the way people work?

.....

4. Speaking skill:

Good morning everyone, today I'd like to talk you about

.....

(Questions for discussion in the classroom after presentation.)

1. Where is your perfect work location?
2. What do you think of working in an office?
3. Do people do more work when working from home?

Chapter 3 Shopping

1. Learning objectives.

Students are able to scanning for information.

Students are able to understand the comparison degree.

2. Warm-up activities

Match the types of shops in column A with the things to buy in column B.

Column A	Column B
..... 1. department store	A. sells medicines and toiletries

..... 2. supermarket	B. for pets and pet food.
..... 3. grocer (UK) / grocery store (US)	C. sells things for home improvement such as nails and screws.
..... 4. greengrocer	D. sells glasses / contact lenses.
..... 5. butcher	E. a shop that sells many different items in different departments.
..... 6. baker	F. a large shop that sells mostly food and household items
..... 7. tea shop (UK)	G. sells books.
..... 8. chemist (UK) / drugstore (US)	H. sells fresh fruit and vegetables.
.... 9. stationer	I. sells fresh meat.
.... 10. optician	J. . a group of stalls selling old furniture or clothes
.... 11. hardware shop	K. sells fresh bread and cakes.
.... 12. Bookshop/bookstore	L. sells petrol, car products and sometimes food
.... 13. pet shop	M. a sells food.
.... 14. flea market	N. sells newspapers and magazines.
.... 15. petrol station (UK) gas station (US)	O. like a cafe, but sells tea and cakes.

Ask and answer these questions with partner.

Do you enjoy shopping?

.....

How often do you go to shop?

.....

4. Content learning through reading and Listening

6. Read this text. (CD track 1)

ESL shopping Reading Conversation Passage

Shopping is a necessary part of life which very few people can avoid. It is a daily routine for some people. Some people shop for pleasure while other people go

shopping just to buy the necessary items in order to survive. The weekend is usually a good time to go shopping because people have free time from work. At this time the shops are usually very **busy** because people try to get the best items for **the lowest** price before the item runs out of stock.

Some people go shopping more regularly than other people to browse products in shops even when they do not have much money. This is known as window shopping and allows people to plan ahead and save for the things they want to buy in the future or wait for the items to drop in price. Some people spend a lot of time looking for bargains while others do not think of the price and are happy to spend a lot.

Some people believe that the **more expensive** the item, the **better** the quality, but this is not always true. It is sensible to buy items which are affordable, but some people use a credit card or borrow money from the bank so that they can buy the items they really want rather than wait for it.

Sometimes shopping can be stressful when choosing a gift to buy other people for a special occasion. It is common to buy a gift voucher so that a friend or loved one can go shopping themselves at their own convenience. Shopping online is often popular with people who have a busy lifestyle. People are able to order their necessary and luxury items from the comfort of their own home, or even on the move. Delivery is usually free and items are often **cheaper** than in shops on the high street. The only real problem is that the item description and quality may be different than what they hoped for. This could mean the customer may become disappointed with the item they receive and will need to return it at their own cost. People who go to shops to do their shopping often use self-service payment machines. This usually saves time as the shopper does not need to join a long queue. However, it can be frustrating when the machine has a problem and the sales assistant is not always available to help.

English for excellent communication

ESL shopping Reading Conversation Passage

<https://www.excellentesl4u.com/esl-shopping-reading.html> Retrieved on 20

November 2020

7. Write the meaning of the words in Thai.

1. in order to
2. runs out of stock
3. looking for
4. credit card
5. a special occasion
6. a gift voucher
7. luxury items
8. Delivery
9. payment machines
10. sales assistant

8. Reading Comprehension

1. Why is the weekend a good time to go shopping?
 - a. It is very busy on the weekend.
 - b. People are free from work.**
 - c. Things are usually cheaper.
 - d. The shops are closed.

2. What are people doing when they go shopping just to have a look and not to buy?
 - a. Bargain hunting
 - b. Window shopping**
 - c. They do not have much money
 - d. Looking for the best quality

3. What do some people usually think about items of better quality?

- a. They are cheaper
- b. They are harder to find
- c. **They are more expensive**
- d. They are on sale

4. When can shopping be stressful?

- a. When shops are about to close
- b. When it is very busy
- c. **When buying a gift for someone**
- d. On the weekend

5. Is there sometimes a problem with online shopping?

- a. No the shops are open 24 hours a day
- b. **Yes with the quality and description of the item**
- c. Yes there are too many queues
- d. No there are no problems

Vocabulary skills: Comparison Degree

1. **Positive degree (as + adjective + as)**

Ex. The dress is as good as that one.

2. **Comparative degree (-er + than)**

Ex. She is younger than her brother.

3. **Superlative degree (the + -est + noun)**

This is the most expensive car.

2. Write each word in the correct column.

Comparison Degree

Positive	Comparative	Superlative
	Better	
	Cheaper	
		lowest
busy		
	more expensive	

3. Writing skill:

What are you going to buy for **special occasion** on December? For who?

.....

.....

.....

What do you think about shopping online is easier than shop?

.....

.....

.....

4. Speaking skill:

Good afternoon everyone, today I'd like to share you about

.....

.....

.....

Chapter 4 Travelling in Thailand

1. Learning objectives.

Students are able to understanding the text.

2. Warm-up activities

1. Matching the words with the right meaning.

Words	Definition
1. Trekking	A. The <u>activity</u> of <u>staying</u> in a <u>tent</u> on <u>holiday</u> .
2. Camping	B. The <u>activity</u> of <u>walking long distances</u> on <u>foot</u> for <u>pleasure</u> .
3. Cultural tourism	C. It is catering for tourists wishing to experience the natural environment without damaging it or disturbing its habitats.
4. Tourist Attraction	D. A type of <u>tourism</u> activity in which the visitor's essential motivation is to learn, discover, experience and consume the tangible and intangible cultural attractions/products in a tourism destination.

5. Eco-tourism	E. A place of interest where <u>tourists</u> visit, typically for its inherent or an exhibited natural or cultural value, historical significance, natural or built beauty, offering leisure and amusement.
----------------	---

5. Ask and answer these questions with your partner.

How often do you travel in Thailand?

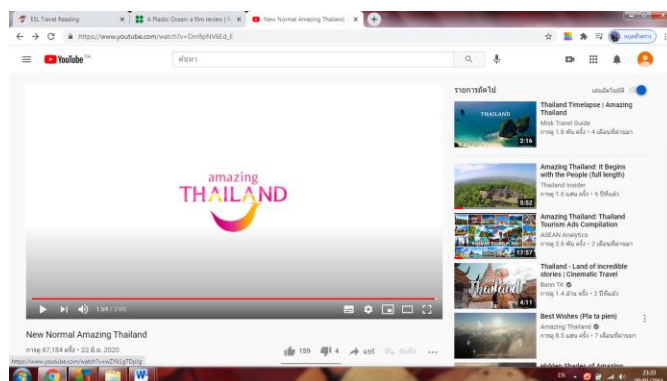
.....

Have you ever been travelling to abroad?

.....

6. Content learning through reading and listening

9. Read and listen the text below.

https://www.youtube.com/watch?v=Dm9pNV6Ed_E

It's been a period of reckoning. We all feel the changes. The distance we now have to keep, the new norms we now have to practice. **Travelling in Thailand will not be the same.** We still have a mask on when out and about and also when **diving down and greeting these underwater** wonders all renew and thriving. Self-isolating can be done on a beach that is never been more beautiful. Washing hand thoroughly at a living creek as long as you wish. Social distancing at the top of the mountain will be more invigorating than ever, but then, nothing beats human interaction at a real marketplace. Delicious and hygienic food delivery

here is packed with friendship and big heart warming smiles. Conference calls can now be made with a naturally scenic background. You can be a chef, can be a dancer whoever you want to be. A lot of things might have changed, but travelling Thailand will still hiring you the same happiness or even more because Thailand is now work from heart, renewing, restoring, taking care of ourselves, to welcome you back the best we can.

Vocabulary skills:

Meaning in Thai/English

1. the new norms	
2. human interaction	
3. Social distancing	
4. Self-isolating	
5. invigorating	
6. a real marketplace	
7. hygienic food	
8. Renewing	
9. Restoring	
10. work from heart	

Understanding the text.

10. Answer the question.

1. What is the passage mainly about?

.....

2. What is the meaning of “**Travelling in Thailand will not be the same**” it means?

.....

3. What is the synonym of the word “self-isolating”?

.....

4. What is the meaning of “**diving down and greeting these underwater**” in Thai?

.....

5. According to the passage, what is the purpose of the writer?

.....

3. Writing skill:

Write about your travelling experience in Thailand/ outside country?

.....

.....

.....

.....

.....

4. Speaking skill:

Good afternoon, today I'd like to share you about my
travelling experience in Thailand/ outside country.

.....

.....

.....

Thank you.

Chapter 5 Culture and Sightseeing

1. Learning objectives.

Students are able to understand the text.

2. Warm-up activities

Matching the facts in column **A** with the festivals in column **B**

column A	column B
(1) Drum and Lantern Festival	a. organized in February
(2) Sweet Tamarind Festival	b. around the month of May
(3) Chao Phor Sri Thep Veneration	c. to honour the soul of Phor Khun Pha Muang
(4) Songkran Festival	d. organized in December
(5) Hmong New Year Celebration	e. each year in June
(6) Fire Rocket and Merit Making	f. organized in January
(7) Lom Kao Khanom Jeen Festival	g. During the Sart Thai in October
(8) The Um Phra Dam Nam Festival	h. in November each year
(9) The Khao Laam Day Festival	i. to promote the economics
..... (10) fruit of Nong Phai District	k. The faithful gather at Traipoom to bath Buddha image.
	l. in May at Bung Sam Pan
	j. at the end of Buddhist Lent

7. Content learning through reading and Listening

11. Read this text. (CD tract 1)

Petchabun is a province with tremendous potential for tourism with its numerous tourist attractions, with accommodations, well-equipped with every amenity, and easily accessible. The province serves as a junction with its access to the Central, Northern and North Eastern regions. As it is located only 346 kilometres from Bangkok, visitors can experience the natural beauty and spectacular scenery of Nam Nao National Park, Khao Khor and Taad Mok Waterfalls and places of historical interest, like the Sri Thep Historical Park.

Petchabun's unique culture is seen through a vast array of local customs and traditions. Some manifestations of this rich and diverse culture are the Um Phra Dam Nam when the Governor dives into the river waters holding a revered Buddha image, the drum and lantern festival, the annual homage offering to local hero, Pho Khun Pha Muang, the sky rocket merit-making in the sixth month of the lunar calendar, the boat racing festival at the end of the Buddhist lent, and last but not least, the New Year's celebrations of the Hmong ethnic tribe.

Tourists visiting Petchabun will not only experience the beauty of our renowned tourist attractions, they will also be welcome to participate in the local customs and festivals held each month, which will help to make their visit to Petchabun more fulfilling and enjoyable.

12. Answer the questions below with the information from the above passage.

1. In what way does Phetchabun share with the Northern and Northeastern?

.....

2. What kinds of tourist attraction does Phetchabun have ?

.....

3. What ceremony does the governor hold the Buddha Image to dive?

.....

4. What are two important tourist attractions of Phetchabun?

.....

5. What can visitors see at the end of the Buddhist Lent?

.....

Wat Phra That Pha Kaew

Wat Phra That Pha Kaew Built in 2004 and originally named as Pha Sorn Kaew, this impressive construction changed the name to Wat Phra That Pha Kaew in 2010 when it gained the status of a temple monastery instead of just a holy site. This is by far one of the most spectacular temples we ever visited in Thailand. The main pagoda and some of the other buildings are covered with more than 5 million pieces of colourful glass and mosaics making it visible and recognizable from afar. You will definitely have a strange feeling of having been transported by some magic to Gaudi's Park Guell while wandering around the place. At some point golden mosaics may give you an impression of Klimt's pictures, as well. Combined with handsome Buddhist iconography this produces a really strong effect.

Sweet Tamarind and The Red Cross Festival

The sweet tamarind festival is held annually in Petchabun which prides itself for cultivating the sweetest and highest quality tamarinds. Various kinds of activities are organized as the tamarind is considered a vital economic crop, and it is so dominating that it becomes the Petchabun symbol. The fair is held to promote the development of the tamarind and its by-products. Agricultural competitions are held, as well as beauty contests, cultural performances and many other forms of entertainment. The sweetest tamarinds of all species from most gardens in Petchabun's various districts are also for sale and for the participants to taste.

These festivals are held in late January every Year and comprise Sweet Tamarind Competition and various cultural performances.

Um Phra Dam Nam Festival

During the Satt Thai Festival the people of Petchabun will hold the Um Phra Dam Nam Festival with a procession of the Phra Putthathammaracha Buddha image, the principal Buddha image of Petchabun around the city. The procession is made on land as well as by boat, the latter culminates in front of the ordination hall of Bot Chanamarn Temple. The governor of the province presides at a ceremony where he dives with the Buddha image in his hands into the river in all four directions according to traditional beliefs that happiness and fertility will ensue. After that, the Phra Putthamahathammara is brought to the provincial hall to be bathed in lustral water by the public. Fun-filled forms of entertainment are provided throughout the duration of the festival.

3. Writing skill:

6. Write about your favorite place in Phetchabun ?

.....

.....

.....

4. Speaking skill:

Good morning everyone, today I'd like to share you about

.....

.....

.....